

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift m. v. for visse Arter af mindre Leiligheder i Kjøbenhavn.

5) Anden Behandling af:

Forslag til Lov angaaende en Ombonitering og Nedsættelse i Afgiften af nogle bortarvefæstede Udmarksjorder paa Bornholm.

6) Afgjørelse af Formandens Forslag:

At 2den Behandling af Finantslovsforslaget foretages affnitvis.

7) Spørgsmaal om Fremme af:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kjofod) til Indenrigsministeren, angaaende de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

Mødet hævet Kl. 5, 5 Min.

Femogtredivte Møde.

Dnsdagen den 22de November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ulstrup) er indgivet et Andragende, hvori forhenværende Soldkasserer og Justitsraad C. F. Holm andrager om Erstatning for lidt Tab eller midlertidig Understøttelse til Offentliggjørelse af et Skrift nærmest angaaende Sundtoldens Historie. Efter det nævnte ærede Medlems Begjæring vil Andragendet blive overgivet til Finantsudvalget.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Tienden."

Sad: Naar jeg igaar ved Slutningen af Mødet tillod mig at begjære Ordet, saa var det vistnok væsentlig, fordi jeg troede, at det vilde være heldigt, at jeg strax kom til særligt at omtale de Bemærkninger, som den ærede Finantsminister havde fremsat til det af os stillede Forslag, men naturligtvis ogsaa fordi jeg maatte ønske samtidig at give Svar paa de Indvendinger, der ere fremkomne fra andre ærede Medlemmer. Jeg skal da sige, at jeg fra een Side betragtet var for mit Vedkommende meget vel tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget fik igaar. Det staar nemlig for mig saaledes, at de ærede Herrer, der havde Ordet, dog i det Hele viste en velvillig Stemning overfor Forslaget og tillige i Almindelighed anerkjendte, at det Forhold, som berøres af dette Lovforslag, er et Forhold, som trænger til at løses. Det er ganske vist ikke saa, at de Alle erkjendte det i samme Grad; men de anerkjendte det dog Alle, og det var, om jeg maa bruge det Udtryk, i stedse stigende Grad, at det blev anerkjendt. Den første ærede Taler, det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller), anerkjendte, at i ethvert Tilfælde burde Forholdet løses med Hensyn til Kirketienden. Det ærede Medlem for Præsts Amt (Scavenius), som dernæst havde Ordet, anerkjendte, at Forholdet ikke alene burde løses for Kirketienden, men ogsaa, og maasse endog ganske særligt, med Hensyn til Præstetienden. Endelig anerkjendte den meget ærede Finantsminister, at her forelaa en Opgave, som maatte siges at være en Nutidsopgave, at det maatte siges, at Tiden var hen dertil, at det maatte siges at være foreneligt med Almindeligheden, at man gjorde en Forandring i Tiendeforholdet og netop en saadan Forandring, som vi have foreslaaet, at der kan finde en Afløsning Sted. Foraaendts kan jeg ikke Andet end være meget vel tilfreds med den Kritik, der i det Hele blev Lovforslaget til Del. Men naar jeg dog tillige maa udtale, at jeg har en almindelig Indvending